

רבותי! הבא נשים על לב ונקח מוסר, מהני בריוני שעשו תשובה, וידעו שאין חייהם אלא בזכות ר' זירא ובגיננו, שהיה מגן עליהם. וכשנסתלק, נזדעזעו ועשו תשובה. מתקרבים ימי האלול, ומוטלת עלינו תובה, שהאלול הזה יהיה אלול אחר מתמיד. עלינו ללמוד מוסר השכל מהני בריוני, שביאר רש"י שהיו פריצים. והנה הסבא מקלם ביאר שמהענין ההוא של הפריצים, רואים אנו החילוק שבין דורות הראשונים לדורות האחרונים. הראשונים אף אלו שהיו בריונים פריצים, לבם היה כלב הארי. מעשיהם לא היו כהוגן, אבל לב היה להם. וכשנגע בהם דבר בעומק לבם, כשנפטר ר' זירא, נעורו ויהפך לבם, כי נזדעזעו עד עומק הלב. איזה מהפכה צריכה להיות אצל הכלל כולו, ומה מאד צריך להתעורר בישיבה, באלול הזה.

אח"כ 1234567

פלאים יספרו עליו, על גודל הקפידא אפילו לרגע אחד של תורה. השלמות שהיתה אצל הסטייפלר בחוסו והקפדתו על רגעים אלו, לבל יחסרו או ישמטו. זו מדת השלמות, וכזה היה הסטייפלר, האדם השלם. אילו לא היתה אצלו הקפידא על כל רגע, לא היה מה שהיה, לא היה האדם השלם. כלל ישראל, חוש ריח לו. ופוק חזי מאי עמא דבר. הכל

הכירו בו וראו בו את השלמות. אנו שכניו ויודעיו, בודאי היינו צריכים לדעתו, ומשום כך עלינו להשתנות בזה האלול, שיהפך להיות אלול אחר בהאי שתא. מה מאד צריך לירא ולפחד.

בשעה שנסתלק החפץ חיים התעוררו, שבראש השנה יש ליזהר מאד מחטא לשה"ר. כי בעת שהיה בעלמא הדין, היה אב רחום והתפלל ומגין על הכלל, והנה כשנסתלק – היו משיחין – אין מי שיפגיע בעדנו, וצריך לירא מאד מעון לשון הרע ביום הדין. בשעה שהחפץ חיים יושב במרום והוא דיין ועד. והנה, כל אימת שהיה הסטייפלר שוכן בקרבנו, היה מתפלל ומגין עלינו. אבל משנסתלק ועלה למרום, מי מאתנו יודע, מה דין דן הוא שם. שם במרומים הוא. יותר אין הוא מצוי בקרבנו, להפציר בעדנו. עלינו לירא מאד מאימת הדין בראש השנה הבעל"ט, ומהפסוק ואם לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם, ח"ו.

והנה, מלבד מה שיש לחשוב על הזכויות שיבואו לו במקום הימצאו, מהחיזוק שנתחזק בישיבה כימים אלו, עלינו לחשוב חשבון נפשנו ולהתעורר ולהתחזק. ויה"ר שיקויים בנו ובלע המות לנצח ומתה ה' דמעה מעל כל פנים.